

see Saadant for mindre hensigtsmæssigt, og omvendt troer jeg heller ikke, at det vilde være hensigtsmæssigt, om man lod den vedblive for Tilførsel fra fremmede Steder, men derimod ophævede den for Tilførsel fra Colonierne. Men, som sagt, jeg bemærker kun dette, fordi det forekommer mig, at hele det Spørgsmaal, som Udvalget har reist om Forskjellen mellem Toldafgifter paa fremmede Sukkere og Colonial-Sukkere og andre Varer fra Colonierne, ikke staaer i nogen Forbindelse med Spørgsmaalet om Remissionen.

Det ærede Udvalg har dernæst ledsaget sin Betænkning med nogle Tabeller, som meddele statistiske Oplysninger om den Tilførsel, der har fundet Sted til Danmark, navnlig til Kjøbenhavn og Flensborg, fra den Tid af, da Remissionen blev indført. Da det ærede Udvalg ikke har uddraget nogen Slutning af disse Tabeller, kan der heller ikke være Anledning til videre at gjøre Bemærkninger i den Henseende. Kun skal jeg tillade mig at fremhæve, at, dersom man skulde uddrage nogen Slutning deraf, saa vilde den i høi Grad komme til at tale til Fordeel for Remissionen, idet det nemlig af Tabellerne sees, at Tilførselen er steget i en ganske betydelig Grad, siden Remissionen blev indført. Det ærede Udvalg har imidlertid indskrænket sig til at meddele Tabeller over Størrelsen af Tilførslen, idet det derhos har bemærket, at Tabellerne angaa saavel de Varer, der ere forblevne i Landet selv til Forhandling, som ogsaa det atter Udførte; men det er klart, at, saavidt der er Spørgsmaal om Remissionen, kan der kun være Tale om de indførte og fortoldede Varer. Men, som sagt, Tabellerne give ingen Anledning til videre Bemærkninger, da Udvalget ikke selv har uddraget noget Resultat deraf. Kun een Bemærkning skal jeg tillade mig med Hensyn til, at Udvalget har oplyst, at en Deel af den Tilførsel, som i en tidligere Periode gik til Flensborg, i den senere Tid er gaaet til Kjøbenhavn, og deraf draget den Slutning, at, da denne Tilførsel desuagtet er steet for flensborgske Kjøbmænds Regning, er den ogsaa kommen disse tilgode. Men jeg troer, at det er en urigtig og forkeert Anskuelse, at Remissionen skulde komme Kjøbmændene eller de

Handlende tilgode, som befatte sig med deslige Importer. Remissionen er en Foranstaltning, der er truffen til Fordeel for Handelen i en vis Retning, som man dengang fandt at trænge til en saadan Opmuntring og Bessyttelse; men naar man vil gjøre gjældende, at denne Remission skulde komme de enkelte Kjøbmænd tilgode, saa glemmer man, at det gaaer med Remissionen som med enhver anden Forandring i Toldafgifternes Størrelse, at den i Almindelighed kommer Consumerterne tilgode, men ingenlunde de enkelte Handlende, som befatte sig med den Art af Forretninger. — Naar det ærede Udvalg dernæst ogsaa i sin Betænkning har yttret, at man maatte være enig i, at den geographiske Beliggenhed af Søstæderne ikke bør medføre nogen Forskel i Toldafgifterne, saa er dette vistnok ganske i sin Almindelighed rigtigt. Men det turde dog være et Spørgsmaal, naar engang Sagen om, hvorvidt Remissionen skulde vedblive eller ophæves, kan komme under Overveelse, om der dog ikke burde tages Hensyn til den forskjellige Beliggenhed af Landets Søstæder, navnlig til, hvorvidt de ligge Nord eller Syd for Sundet. Imidlertid skal jeg heller ikke, hvad dette Spørgsmaal angaaer, gaae videre ind paa Sagen, da jeg antager, at det ikke i sin Realitet for Diebliffet egner sig til at komme under Forhandling. Men jeg har kun troet at burde gjøre denne Bemærkning i Anledning af, hvad det ærede Udvalg har anført. — Naar det ærede Udvalg endelig i Slutningen af sin Betænkning har anført Noget med Hensyn til Toldafgifterne i Danmark og i Slesvig, da er det mig ikke ganske klart, hvad Udvalget dermed har villet udtrykke. Det siger nemlig først, at Spørgsmaalet endnu-maa holdes aldeles aabent, fordi Toldafgifterne nu ere de samme i Danmark som i Slesvig; men derhos tilføjer det: „uden at det er ordnet, paa hvilken Maade en Overeensstemmelse skal tilveiebringes.“ Nu forekommer det mig dog, at, naar Afgifterne ere de samme, saa kan der jo ikke være Tale om at tilveiebringe nogen Overeensstemmelse, thi saa er den der jo allerede. Og saa hævder det endelig: „hvis en Forandring i de nu bestemte Toldafgifter foretages.“ Det forekommer mig, at man herved har